

Sag C-304/05

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

»Traktatbrud — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — direktiv 79/409/EØF — beskyttelse af vilde fugle — vurdering af ændrede skipisters indvirkning på miljøet«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat J. Kokott fremsat den 19. april 2007 I - 7500
Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. september 2007 . . . . . I - 7519

Sammendrag af dom

1. *Miljø — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — direktiv 92/43 — tilladelse til en plan eller et projekt på en beskyttet lokalitet*
(Rådets direktiv 92/43, art. 6, stk. 3)
2. *Miljø — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — direktiv 92/43 — tilladelse til en plan eller et projekt på en beskyttet lokalitet af bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser*
(Rådets direktiv 92/43, art. 6, stk. 4)

3. *Miljø — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — direktiv 92/43 — særligt beskyttede områder*
(Rådets direktiv 92/43, art. 6, stk. 2)
4. *Traktatbrudssøgsmål — bevis for traktatbruddet — Kommissionens bevisbyrde*
(Art. 226 EF; Rådets direktiv 79/409, art. 4, og direktiv 92/43, art. 6, stk. 2-4)

1. Artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter foreskriver en vurderingsprocedure, der ved hjælp af en forudgående kontrol skal sikre, at en plan eller et projekt, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendig for den pågældende lokalitets forvaltning, men kan påvirke lokaliteten væsentligt, kun tillades for så vidt som den/det ikke skader lokalitetens integritet. Udtrykket »vurderes« i bestemmelsen, som ikke definerer nogen særlig fremgangsmåde for iværksættelsen af en sådan vurdering, skal opfattes således, at de kompetente myndigheder skal have vished for, at en plan eller et projekt ikke har skadelige virkninger for den omhandlede lokalitets integritet, idet nævnte myndigheder skal afvise den anmodede tilladelse, såfremt der er usikkerhed om, hvorvidt der foreligger sådanne virkninger.

selv angiver, at undersøgelsen af de miljømæssige virkninger af det pågældende arbejde er summarisk og punktvis, og nævner flere forhold, som ikke er blevet taget i betragtning, og som derfor bl.a. anbefaler, at der foretages supplerende morfologiske og miljømæssige undersøgelser samt en ny undersøgelse af arbejdernes virkning i en helhedssammenhæng på den vilde fauna generelt og på situationen for visse beskyttede arter, navnlig i området for skovrydning, og som anfører, at gennemførelsen af de planlagte arbejder, som er ønskelige ud fra et økonomisk synspunkt, skal overholde et stort antal beskyttelsesbetingelser og -forskrifter, udgør ikke en korrekt vurdering, som de nationale myndigheder kan basere sig på med henblik på tilladelsen af de omtvistede arbejder i henhold til artikel 6, stk. 3.

En rapport om de vurderinger, der kan betegnes som korrekte i henhold til artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43, som

En rapport om de vurderinger, der kan betegnes som korrekte i henhold til artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43, og hvori det anføres, at rapporten var en anled-

ning til at introducere andre miljømæssige forbedringer i forbindelse med planlagte foranstaltninger, og hvori understreges vigtigheden af at anlægge progressive vurderinger, navnlig på grundlag af den viden og de præciseringer, som fremkommer i løbet af det omhandlede projekts gennemførelse, og som for så vidt angår de fugle, for hvilke lokaliteten er klassificeret som et særligt beskyttet område, ikke indeholder en udtømmende oversigt over de vilde fugle, som findes der, udgør ikke en korrekt vurdering, som de nationale myndigheder kan basere sig på med henblik på tilladelsen af de omtvistede arbejder i henhold til artikel 6, stk. 3.

2. Artikel 6, stk. 4, i direktiv 92/43 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, som foreskriver, at i tilfælde, hvor en plan eller et projekt trods negative konklusioner i vurderingen, der er gennemført i overensstemmelse med direktivets artikel 6, stk. 3, første punktum, alligevel skal gennemføres af bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, og fordi der ikke findes nogen alternativ løsning, træffer medlemsstaten alle nødvendige kompensationsforanstaltninger for at sikre, at den globale sammenhæng i Natura 2000 beskyttes, må fortolkes strengt, eftersom bestemmelsen er en fravigelse fra de i nævnte artikel stk. 3, andet punktum, nævnte kriterier for at meddele tilladelse.

Rapporter og undersøgelser, som er utilstrækkelige og mangler fuldstændige, præcise og endelige konstateringer og konklusioner, der kan fjerne enhver rimelig videnskabelig tvivl for så vidt angår virkningerne af de arbejder, som var planlagt i det omhandlede særligt beskyttede område, kan ikke anses for korrekte vurderinger som omhandlet i nævnte bestemmelse. Sådanne konstateringer og konklusioner er nødvendige, for at de kompetente myndigheder kan opnå den nødvendige vished for at træffe afgørelsen om tilladelse af de nævnte arbejder.

Artikel 6, stk. 4, kan kun finde anvendelse, efter at en plan eller et projekts indvirkninger er blevet analyseret i henhold til artiklens stk. 3. Kendskab til disse påvirkninger af bevaringsmålsætningen for den pågældende lokalitet er nemlig en nødvendig forudsætning for, at nævnte artikel 6, stk. 4, kan finde anvendelse, eftersom man i mangel heraf ikke kan vurdere forudsætningerne for at anvende denne undtagelsesbestemmelse. Undersøgelsen af eventuelle bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser og spørgsmålet om mindre skadelige alternativer kræver nemlig en afvejning i forhold til den

(jf. præmis 56-58 og 62-71)

overvejede plan eller det overvejede projekts påvirkning af lokaliteten. Endvidere skal påvirkningerne på lokaliteten identificeres præcist, for at eventuelle kompensationsforanstaltninger kan fastlægges.

ynglepladser er blevet ødelagt. Disse arbejder og de heraf afledte følger på det særligt beskyttede område er nemlig uforenelige med den retlige stilling for beskyttelse, som nævnte område burde have nydt godt af i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 92/43.

(jf. præmis 81-83)

(jf. præmis 91, 92 og 94-96)

3. Aktiviteter, som berører et særligt beskyttet område, kan såvel være i strid med artikel 6, stk. 3 og 4, som med bestemmelsens stk. 2 i direktiv 92/43 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter. Når der endelig er blevet givet en tilladelse for en plan eller et projekt i strid med artikel 6, stk. 3, som foreskriver en korrekt forudgående vurdering af virkningerne af nævnte plan eller projekt, foreligger der en tilsidesættelse af bestemmelsens stk. 2, som indeholder en forpligtelse til at træffe alle egnede beskyttelsesforanstaltninger, såfremt det godtgøres, at der er sket en forringelse af levestederne, eller der foreligger forstyrrelser, der berører de arter, for hvilke det særlig beskyttede område er udpeget.
4. I et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF påhviler det Kommissionen at godtgøre, at det påståede traktatbrud foreligger. Det er således Kommissionen, som skal fremføre alle de omstændigheder, der er nødvendige for, at Domstolen kan efterprøve, om der foreligger et traktatbrud, og Kommissionen kan herved ikke påberåbe sig nogen formodning herfor.

Disse forringelser er godtgjort, når der er fældet træer i skovområdet i et beskyttet område, der er levested for beskyttede fuglearter, og hvorved nævnte arters

Når forvaltningen af et område, der er udlagt som særligt beskyttet område, i henhold til artikel 4 i direktiv 79/409 om bevaring af vilde fuglearter er genstand for flere nationale retsmidler, påhviler det Kommissionen at fremlægge bevis for, at den retlige ramme, som er fastsat

ved disse forskellige midler, ikke er egnet til at give nævnte område den passende beskyttelsesstatus. En henvisning til forvaltningsmyndighedens vedtagelse af en tilladelse, som er i strid med artikel 6, stk. 2-4, i direktiv 92/43 om bevaring af naturtyper samt vilde fugle og planter, er

ikke tilstrækkelig til at godtgøre ufor-
eneligheden af nævnte retsgrundlag med
artikel 4 i direktiv 79/409.

(jf. præmis 105-108)